♦ bloc-notes ♦

De ce dispare boxul ?..

Comitetele câtorva federaţii minore cari deobiceiu nu prea au şi nu ştiu să-şi creeze activitate (sau, iluzia ei), se află de câteva zile într'o febrilă şi istovitoare agitaţie.

Animaţia aceasta este creată de iminenţa serbării «Zilei Sporturilor» şi de o buclucaşă circulară a U. F. S. R. care a solicitat o listă cu persoane susceptibile de a fi propuse spre decorare cu «Meritul Cultural» pentru sport.

In unele federaţiuni, această operaţie a stârnit frământare şi o activitate care nici până astăzi nu a dat rod — în sensul că nici până astăzi nu au parvenit UFSR-ului listele cu propuneri.

O singură federaţie a reuşit să-şi concretizeze alegerea într'o şedinţă, care s'a desfăşurat — cum ar spune un obişnuit al frazelor oficiale — într'o atmosferă de înălţătoare sportivitate. Este federaţia română de box. F. R. Boxul. Intr'o şedinţă scurtă, dar solemnă, cei prezenţi au hotărât — sublim spirit de abnegaţie! — să ia asupra lor emoţiile evenimentului dela 23 Iunie şi, într'un consens unanim şi-au înscris fiecare numele pe lista propunerilor. D. Cantuniari, d. Aureliu şi d. Ştefan Buzdugan. Preşedintele F. R. Box, secretarul general şi... organizatorul preferat al forului pugilistic.

Lista a mai fost complectată cu d. Naum Ionescu şi cu boxeurul Anton Oşca (ăsta pentruce ?...).

D. Naum Ionescu, informat asupra atenţiei cu care a fost onorat de membrii F. R. Box, a declinat onoarea de a figura alături de d. Buzdugan. Oşca probabil că nu se va simţi prea prost alături de d. Aureliu şi nu va crâcni, deşi poate că mai agreabil s'ar fi simţit alături de Gaşpar sau de vreun boxeur din aceia cari au făcut o propagandă atât de frumoasă iarna aceasta, la Paris.

Dar nu aceasta este important. Interesează gestul abnegat al membrilor F. R. Box pentru mentalitatea ce trădează, pentru goliciunea în care este expusă concepţia conducătoare din sânul acestei federaţii.

Desigur, multă lume şi-a făcut şi îşi face platformă din exercitarea calităţii de oficial sportiv. Multă lume face astfel de... enorme sacrificii pentru cauza sportivă, dintr'un modest sentiment de orgoliu personal.

Iar aceste meschine sentimente sunt, deobiceiu, camuflate, acoperite cu oarecare discreţie.

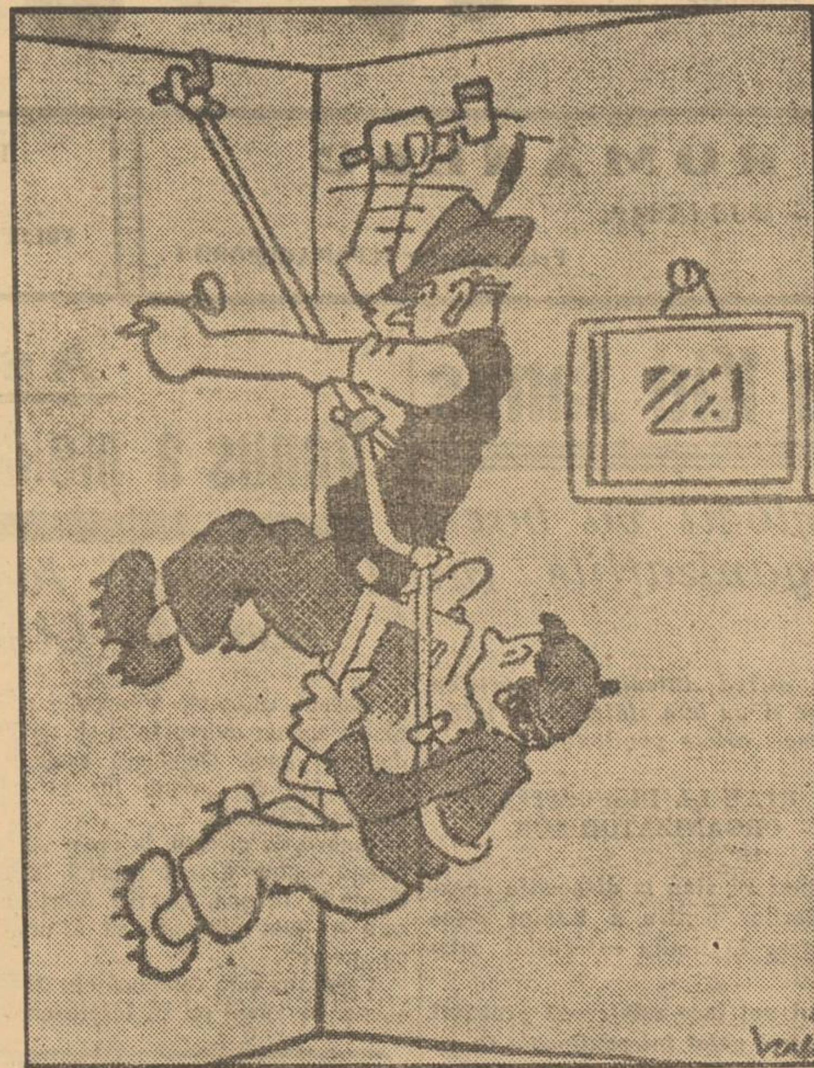
Membrii F. R. Box au procedat însă de astă dată cu o uşurinţă şi o lipsă de discreţie caracteristică pentru mentalitatea ce domneşte în sânul acestui organism sportiv.

... Ne mai mirăm uneori de ce dispare boxul !...

ST. RADU

Diformaţia profesională...

Familia ghidului pentru ascensiuni bate un tablou în perete

Wiener Journal (Austria)

TROFEE...

In diversele sporturi în care baza este întrecerea între practicanţi, se obişnuieşte să se acorde diverse premii şi trofee. Scopul acestora e dublu: să stimuleze şi să răsplătească în acelaş timp.

Nu toate „gesturile" acestea au însă ca substrat doar sportivitatea sau — în cazul sportivilor — generozitatea.

Vă aduceţi aminte de sigur de astfel de „premii" acordate boxeurilor. „Cutare magazin oferă învingătorului o pereche de pantofi".

Credeţi că în bilanţul acestui magazin această pereche de pantofi va figura în contul de profit şi pierdere la rubrica „Incurajarea sportului"? Aşi! Vă înşelaţi. Pantofii aceştia nu sunt decât o simplă reclamă, pe care negustorul o face cu ocazia unui match între doi boxeuri. Simplă reclamă.

Dar mai există şi adevăraţi sportivi cari acordă trofee în mod cu totul dezinteresat, sau mai bine zis cu un singur interes: interesul sportiv.

Unul din aceşti sportivi donatori se poate socoti d. C. M.

Credeţi că d. C. M. a oferit pantofi sau haine. Nu. D-sa a oferit ceva mai puţin, dar care valorează mult mai mult din punct de vedere al sportivităţii.

La matchul A. G. E. R. — Sportul Muncitoresc (Câmpina) d. C. M. a oferit — fără să anunţe la megafon cine oferă — unui jucător — înaintea machuluit, bineînţeles — câte un ţap de fiecare goal marcat.

D. C. M. s'a instalat liniştit pe tuşe, aşteptând foarte calm să vadă cât va trece până ce jucătorul B. va câştiga primul trofeu.

Dar n'au trecut nici zece minute şi B. a marcat un goal.

D. C. M., depe tuşe, i-a făcut bezele şi i-a strigat:

— Bravo! Ai un ţap. Dă-i'nainte!

După alte câteva minute, B. a marcat alt goal. D. C. M. foarte entuziasmat, a început să numere tare:

— Doi ţapi!

Dar B. — căruia îi place probabil berea — a dat un zor nebun şi a marcat, la un interval foarte scurt, alte două goaluri.

La repriză, d. C. M., care mai avea niscaiva treburi prin oraş, l-a chemat pe B. şi i-a spus:

— Uite ce e dragă, eu am puţină treabă'n oraş, trebue să plec. Iţi las optzeci de lei pentru zece ţapi...

Nu se ştie dacă d. C. M. a plătit cu prea mare aproximaţie. In orice caz, judecând după scorul 16-1 pentru A. G. E. R., se pare că B. nu a băut prea mulţi ţapi pe gratis.

Astfel de trofee — fără intenţii speculative — merită toate elogiile. Cu o singură rezervă: scorul să nu fie prea mare...

ASTYANAX

Scrisoarea de adio a lui Burdan pentru Venus

Trăiască campionii!

Matchul Venus—Ujpest, ediţia Bucureşti, şi-a consumat comentariile. Publicul sportiv se gândeşte acum la jocul dela Budapesta.

Acel 6-4 de acum patru zile a lăsat însă oameni cu sufletul neconsolat. Bunăoară, Burdan, a cărui comportare lamentabilă rămâne totuşi fără de explicaţie.

Burdan, după o laborioasă activitate, se retrage din sport. Prea mare i-a fost durerea provocată de cele ce au urmat după jocul de Duminecă.

Iată scrisoarea sa de adio adresată foştilor săi colegi de la Venus, alături de care a muncit pentru cucerirea titlului naţional:

Foştilor mei camarazi,

Am plecat dela «Venus». Cum? E greu să-mi explic. O zi fatală mi-a spulberat idealul făurit la Venus şi prin Venus. Am visat puţin şi am muncit mult. Culorile clubului Venus mi-au deschis cariera mea de footballist, speram să mi-o închei tot aici, însă frumos. Au trecut 4 ani de când am venit între voi în acest timp fiinţa mea s'a întregit şi s'a legat de voi. Nu mi-a părut de nimic, nu contau nici duşmanii, — atâţi de mulţi — cari mă săpau şi-mi făceau zile negre. Mi-era dragă gruparea care spre fericirea mea cu mine în poartă a luat de două ori campionatul — şi camarazii mei de joc de cari mă leagă atâtea amintiri frumoase şi cari au fost atât de înţelegători faţă de neşansa mea încercând să mă sprijine, n'am să uit uşor. Cu voi am împărţit emoţii, bucurii şi supărări.

Vă doresc din toată inima să duceţi mai departe culorile clubului spre izbândă, cu acelaş zel şi cu aceeaş convingere, dar cu mai mult noroc.

Trăiască campionii.

BURDAN ION CAROL

„Cazul" Platko aşa cum este...

Scrisoarea C. A. O.-ului adresată d-lui av. Eladescu, desvălue unele adevăruri

Bodola a cerut şi intervenţia orădenilor în chestiunea celor 70.000 lei

C. A. O. încunoştiinţat de Bodola despre pretenţiile financiare — 70.000 lei — ale lui Platko, a trimis Venusului următoarea scrisoare:

Oradea 11 Iunie 1937.

D-sale d-lui AL. ELADESCU
preşed. grupării Venus Bucureşti

Domnule preşedinte,

Fostul nostru jucător Iuliu Bodola, înainte de plecarea sa dela noi pentru gruparea d-voastră, s'a adresat către conducerea grupării noastre cu acea cerere ciudată ca noi să suportăm jumătate parte din suma de 70.000 lei, pe care antrenorul dvs. Francisc Platko o pretinde dela susnumitul jucător, sub titlul de comision ce i s'ar cuveni în urma intervenţiei sale pe lângă gruparea ce cu onoare conduceţi.

Natural că conducerea grupării noastre a refuzat în mod categoric satisfacerea acestei cereri, pentru consideraţiunile arătate în copia scrisorii anexate, adresată antrenorului dvs. Francisc Platko.

Afecţiunea şi dragostea pe care o avem faţă de jucătorul Iuliu Bodola ne obligă să ne amestecăm în această chestiune penibilă şi chiar în interesul grupării Venus, pentru a asigura susnumitului jucător o sferă de activitate neconturbată şi liniştită, ca astfel acest jucător să fie capabil de a servi cu tot sufletul gruparea Venus, care a făcut mari sacrificii prin transferarea lui.

FRICA LUI BODOLA

In urma temerii care preocupă pe jucătorul Bodola Iuliu faţă de antrenorul său, prin pretenţiunea susnumitului antrenor — după părerea noastră — ilegală şi chiar imorală atât jucătorul Bodola cât şi conducerea grupării noastre refuză de a o îndeplini.

Chiar pentru aceea am fost siliţi în primul rând să-l avertizăm, respectiv să-l anunţăm pe d. Platko printr'o scrisoare a cărei copie v'o trimitem, despre nejusta sa pretenţiune, precum şi despre frica stârnită în sufletul jucătorului Bodola Iuliu şi urmările acesteia; despre împrejurarea că pe lângă o asemenea atitudine a antrenorului dvs. jucătorul Bodola nu va fi în stare să desvolte o muncă şi o activitate cu rezultat căci prin aceasta atitudine a antrenorului este violat şi interesul clubului Venus.

L'am avertizat pe antrenorul Platko că întrucât nu primim un răspuns afirmativ dela dânsul la scrisoarea noastră, vom fi siliţi să anunţăm acest fapt conducerii clubului Venus, unde această ştire, suntem convinşi, că va fi satisfăcută, ştiind prea bine spiritul de disciplină pe care l-aţi inaugurat în gruparea dvs.

Răspuns la scrisoarea noastră n'am primit din partea antrenorului Platko.

Jucătorul Bodola Iuliu ne-a cerut astăzi telefonic intervenţia urgentă în această chestiune, ceace înseamnă că jucătorul nu a avut parte de o primire satisfăcătoate a antrenorului.

Proximele matchuri ale grupării Venus pentru Cupa Europei Centrale depăşesc cadrele de club şi devin un interes naţional, care trebue să fie sprijinit cu tot sufletul de orice sportiv din această ţară, în speranţa isbândei.

Credem, că noi îndeplinim o obligaţiune faţă de gruparea dvs. cu care am întreţinut întotdeauna cele mai bune legături sportive şi pentru care am avut o consideraţiune deosebită, pentru munca desvoltată în interesul sportului naţional. — atunci când aducem la cunoştinţa dvs. această chestiune atât de penibilă nouă, cât şi fostului nostru jucător Iuliu Bodola faţă de care ne-am despărţit cu atâta durere în suflet, ca în aşa fel să-i căutăm asigurarea liniştei sufleteşti acestui distins şi corect jucător, care linişte sufletească este condiţiunea primordială a desvoltărei activităţii sportive al unui jucător.

Avem toată încrederea, că după primirea prezentei scrisori, onorata conducere a grupării dvs. va face fără întârziere paşii necesari şi această chestiune o veţi aranja în cadrele legale şi sportive.

Menţionăm, că pe conducerea grupării noastre o interesează foarte mult aranjarea acestei chestiuni neplăcute, pentrucă simte o obligaţie morală de a se interesa şi mai departe de viitorul jucătorului Bodola, care timp de 7 ani în gruparea noastră a dat dovadă de cele mai distinse calităţi de sportiv şi om de caracter.

Cu distinsă stimă sportivă:

Preşedinte:
IUSTIN FILIP

Secretar general:
MIHAI PETROVICI

A doua zi a Cupei Cannole

(Continuare din pag. I-a)

ofensivă impusă de Schmidt şi T. C. R.-ul ia conducerea cu 2 „gamuri" la zeru.

Reti, secondat de astă dată fericit de Caralulis, egalează.

Pe serviciul lui Murray, Tennis Clubul i-a conducerea cu 3—2 pentruca să piardă „gamurile" următoare şi Doherty să conducă cu 5—3.

Schmidt nu cedează însă atât de uşor şi printr'o serie reuşită de „smachuri" reduce handicapul la 5—4, iar apoi stabileşte 5—5.

Efortul lui nu este însă îndeajuns de bine susţinut de Murray care pierde câteva mingi uşoare şi Doherty conduce cu 6—5 şi are o serie de 4 „match-abll"-uri pe caree Schmidt le readuce la „egalité" pentruca partenerul său să le piardă cu aceiaş regularitate.

In cele din urmă Dohertyştii îşi însuşesc setul cu 7—5.

A fost unul din cele mai frumoase matchuri.

D-NA WERTHEIM IN FORMA...

Matchul de dublu mixt, care părea că va d ...loc la o întâlnire e-rea că va da loc la o întâlnire echilibrată, s'a terminat cu o victorie mult mai facilă a Doherty-ului, decât era de aşteptat.

In'r'ade...ăr, da...or...tă for...ei sl...be a fostei campioane naţionale, d-na *Nina Poulieff*, care eri a fost surclasată de adversara sa directă, d-na *Wertheim*, cuplul Wertheim—Caralulis şi-a însuşit cu uşurinţă victoria.

Dealtfel ,d-na Wertheim a demonstrat eri că se înţelege foarte bine cu Caralulis, jucând mult mai precis decât în compania lui Reti.

In urma rezultatelor de eri Doherty conduce cu 3 victorii la 1 în Cupa Canolle.

Azi se dispută la orele 16,30, ultimele trei matchuri de simplu — printre cari întâlnirea dintre Schmidt şi Caralulis — cari vor decide asupra soartei cupei.

Iată rezultatele technice ale zilei de eri.

Reti-Caralulis (Doehrty) înving *Schmidt-Murray* (T. C. R.) 3—6, 6-1, 6-2, 4-6, 7-5.

D-na *Wertheim-Caralulis* (Doherty) înving d-na *Nina Poulieff-Schmidt* (T. C. R.) 6-2, 6-2,

Ştiri aviatice din toată lumea

FRANŢA

Aeroclubul Franţei va organiza la 14 August Marele său Premiu, care se va desfăşura pe un circuit în Vosgi.

Premiul e dotat cu suma de 100.000 franci în numerar.

Deasemenea forul aviatic francez a tipărit şi distribuit regulamentul Cupei Deutch de la Meurthe pe anul 1938, probă internaţională de viteză pe 2000 km.

Cupa e organizată anual şi e numai pentru categoria avioanelor cu motoare ce nu depăşesc 6,5 litri cilindre.

Plecarea în cursa Damsc - Paris (3800 km.) se va da în ziua de 20 August. Proba e dotată cu 2 milioane franci francezi şi e făcută să înlocuiască proectata traversare a Atlanticului, interzisă în cele din urmă de guvernul Statelor Unite.

STATELE UNITE

După primele zile ale acestei luni s'au pus în circulaţie pe linia Los Angeles-New-York avioane-lits (Wagon-lits). Durata de sbor pe această distanţă e de 15 ore, cu escală la Chicago, Kansas City şi Albuquerque.

In goană după glorie

de Emil Iencek

Ultimele aplauze fluturară răzleţe deasupra tribunelor şi a arenei.

Reuniunea motociclistă se sfârşise.

Se disputase „Marele premiu al Municipiului", care înghesuise în tribune şi peluză un public neobişnuit de numeros.

Spectatorii acestei amiezii calde, de început de Octombrie, galben şi blând comentau senzaţia zilei ca pe ceva de care mintea lor nu se putea apropia. Nu putea concepe. Adrian Lupescu învins pentru a treia oară. Faptul brutal produsese o consternare generală. Adrian, incomparabilul as, să fie învins de trei ori consecutiv. De data asta mai mult. Categoric şi cu un avantaj confortabil interzicând net orice drept de apel.

O realitate care încremenise multora pe buze un rictus de stupoare.

Ochi holbaţi, înţemniseră afară din orbite uluiţi de neverosimilul realităţii, totuşi atât de crudă şi categorică.

Infrângerea din „Criteriul Aşilor" şi „Cupa Doreanu" se reeditase acum, dându-i o nouă şi sdravănă lovitură care sgâlţâise din temelie piramida în vârful căreia, performanţele, fizicul său plăcut şi entuziasmul publicului, îl cocoţaseră triumfător şi cu aer de invincibil.

Primul eşec publicul îl tolerase ca pe ceva care se poate întâmpla oricui. Ca un lucru firesc. Admisibil. Pe care simpatia şi mai ales perspectiva unei viitoare, apropiate şi certe reabilitări, cum se spera, făcuse să fie iute uitat.

Asta se întâmplase în „Criteriul Aşilor" consumat cu câteva săptămâni în urmă. Mai precis, în ultima decadă a lunii August.

A doua bătae o „mâncase" cu trei săptămâni în urmă. Publicul fusese din nou decepţionat. Admiratorii lui, în special, primiseră o lovitură puternică. După performanţa mizerabilă din August, o a doua şi mai mizerabilă. Iar dacă prima fusese oarecum tolerabilă, a doua nu-şi mai găsea prea mulţi îngăduitori care s'o scuze. Faptul se repeta. Şi doar nu i se întâmplase nimic vizibil care să iustifice, într'un fel sau altul, înfrângerea. Fugise la fel atunci ca şi acum. Şi atunci ca şi acum sfârşise la mare distanţă de învingător, ratând un spectacol pe care publicul îl bănuise pasionant. Il voia aşa. Pentrucă aşa îl obişnuise Adrian în anul trecut şi în primăvară, până la luarea vacanţei, odată cu luna Iulie: cu dispute înverşunate, de o spectaculozitate greu de egalat..

Fusese învins de două ori consecutiv, şi asta nu mai putea fi scuzabil. Confirma asertiunea multora, care vedeau în învingătorul lui Adrian, tânărul Miluţ Robescu, un element de vaste posibilităţi în viitor. Unele ziare, fie din simpatie, fie din cunoaştere anticipaseră şi al doilea succes al juniorului. Desfăşurarea disputei pentru „Cupa Doreanu" nu făcuse altceva decât să întărească avantcronicile acelor ziare, părerea că Miluţ e mai bun, câştigând tot mai mulţi adepţi, în timp ce mercurul în termometrul care marca simpatia publicului pentru Adrian, făcuse un coborâş vertiginos.

Se spera totuşi, în rândurile celor care nu puteau admite uşor superioritatea unui intrus, că Lupescu va reuşi la următoarea reuniune o figură care avea să-l reinstaleze în drepturile sale de mare vedetă.

Comentarii în ziare, aşteptări înfrigurate, pronosticuri, pariuri şi din nou acelaş lucru. Pentru a treia oară. Era oarecum revoltător. De neiertat. Iar discuţia miilor de spectatori cari părăseau arena ca şi parlamentările înverşunate ale celor ambalaţi prin bodegile din apropierea velodromului, gravita în jurul aceluiaş punct de culminat interes: a treia înfrângere consecutivă a lui Adrian Lupescu.

Intr'o stradă oarecare, a unui cartier oarecare din Capitală. Trei ore după reuniune.

— Nu, nu, nu. Nu vreau să ştiu nimic. Ai fost învins.

— Dar bine Maya.

D — Nimic.

— Maya...

— Nici un Maya. Ai fost învins, m'auzi? Infrânt categoric şi fără nici o scuză. Surclasat. Asta e.

— Să-ţi explic.

— N'am nevoe de nici o explicaţie.. E limpede ca lumina zilei. Ai fost bătut pentru a treia oară.

— Recunosc, dar nu exclusiv din vina mea.. Un râs spontan, sonor, se rostogoli din gâtlejul Mayei, amuzată de replica lui Adrian pe care o găsea curioasă, ilogică, fără sens. Sau o încercare prea anemică de scuză. Privindu-l izbucni iarăşi.

— Ha, ha, auzi ce spune domnul. Nu e el de vină.

Da, da, să ştii..

— Doar n'oi vrea să zici că eu sunt cauza înfrângerii tale se burzului Maya. Ei nu zău că asta ar fi bună.

— Nu Maya, nu-i aşa, încercă Adrian să precizeze. Te rog fi atât de bună şi ascultă.. Am nevoe să fiu ascultat. Cu atât mai mult din partea ta simt că am nevoe să fiu ascultat. Să mă explic.

— Biineee.. respiră Maya ca şi când ar fi acceptat, după o lungă parlamentare, să facă un lucru contra voinţei ei. Cu mâinile împreunate după cap, braţele eşindu-i pline, arse de soare şi leneşe din voalul mânecilor, căzute până aproape de umerii care se întrezăreau perfecţi; picior peste picior, Maya se tolănise într'un chaise-long, aşteptând cuvântarea lui Adrian. Purta nişte panofi de casă fără vârf şi numai din două barete de mătase încheiate cu un şnur alb tot din mătase. Afişa o mină de liniştită atenţie. Ritmul accelerat al pantofului trăda îndeajuns nervii uşori pe care voia să-i mascheze. Asvârlind printr'o mişcare bruscă capul spre locul unde sta „descentrat" Adrian, părul de un chaten închis, foarte închis, aproape negru, îi năvăli peste ochi. Cu acest paravan capilar, scăldându-i fruntea şi faţa, Maya continuă:

— Ei, haide, începe. Incepe de inventează iar scuze ca în „Criteriul aşilor" ştiu că eşti meşter în asta. Nimeni nu te întrece.

— Maya iar începi cu Criteriul aşilor?...

— Da, pentru că sunt sigură că şi acum ai să invoci zeci şi felurite motive.. De altfel netemeinice, ca şi atunci, crezând că mă chiorăşti. Că chiorăşti prietenii tăi, publicul care te simpatizează, te iubeşte. Nu Adrian. Eu am ochi.

— Nu contest existenţa ochilor tăi, dar tu nu cunoşti eaxct pricina înfrângerii de azi se îndârji Adrian că Maya, nu numai că nu căuta să-l consoleze, ca alte dăţi, dar nici nu-l asculta măcar.

— Nu există nici o cauză, replică prompt Maya. Motorul îţi fugea. Ţi-era frică să iei virajele. Las'că te-am văzut eu. Te-ai făcut un fricos, dela o vreme. Şi mai ai încă absurda pretenţie să intri în campionatul mondial.

— Fireşte că am să particip la campionat, e pe pista de cărbune dela Pardubice, în Cehoslovacia şi am şanse, o asigură sincer Adrian. Poate că, în fond, avea dreptate. Una e pista de pământ şi alta e aceea de cărbune. Stilul de fugă e mult diferenţiat..

— Şanse tu? Haida de, se enervă Maya, ţâşnind brusc din chaise-long şi îndreptându-se spre oglinda ovală din faţa mesc'oarei cu cochete ustensile de înfrumuseţare, prin care începu să cotrobăiască cu nervi şi competenţă.

— Da, da, să ştii tu Maya, că am şanse accentuă Adrian. Ai să vezi.

Maya cu pulverizatorul în mână se opri un moment, îl măsură surprinsă de sus până jos, de aci iar în sus, şi-l ironiză.

— Păi sigur că am să văd cum ai să duci lanetrna roşie. De asta nici nu mă îndoiesc.

In numerile noastre viitoare vom continua publicarea interesantei nuvele a d-lui Emil Iencek